

FAQS

Waarom kan het Israelisch-Palestijns conflict niet vergeleken worden met de Holocaust?

De Holocaust was een poging van de Nazis en hun handlangers om alle Joden te vermoorden. Dus, tijdens de Holocaust was het gehele staatsapparaat omgevormd en gericht op de systematische massamoord van een specifieke bevolkingsgroep.

Meer dan wat dan ook was de moord op de joden gebaseerd op de Nazi rassen ideologie. Volgens die theorie, waren de joden een duivels ras, dat het bestaan van Duitsland en de gehele mensheid in gevaar bracht. De Nazi kruistocht tegen de joden was niet gericht op het maken van enigerlei winst, zoals gebieden of materiele rijkdom. Het doel was om de wereld te bevrijden van de zogenaamde verderfelijke invloed van de joden.

Op basis van deze ideologie vermoordden de Nazis joden systematisch hetzij door ze dood te schieten of door ze te vergassen in daarvoor speciaal ontwikkelde gaskamers in hiervoor opgezette vernietigingskampen. In ghetto's, kampen en als gevolg van slavenarbeid, hebben honderduizenden joden onder toezicht van de Nazis zich op wrede wijze letterlijk dood moeten werken. Het eindresultaat was de moord op ongeveer 6 miljoen joden.

Het conflict tussen Israel en de Palestijnen is niet op ras gebaseerd; het is een politiek en territoriaal conflict. Het is een strijd tussen twee volken voor soevereiniteit. Over de decennia heeft de strijd zich gekenmerkt door geweld alsook pogingen om een regeling te treffen. Het gebruik van Holocaust terminologie om de situatie in het Midden Oosten te beschrijven werkt dus eerder verwarrend dan verhelderend.

Is het huidige klimaat van antisemitisme hetzelfde als destijds aan de vooravond van de Holocaust?

De huidige golf van antisemitisme is reden tot grote bezorgdheid. Haatpropaganda, vol met obscene stereotypische voorstellingen van joden en anti-zionisme zijn overal zichtbaar. Speciaal sinds het begin van de huidige eeuw zijn er overal in Europa aanslagen geweest op joodse instellingen, inclusief brandbommen op synagogues, alsmede aanvallen tegen personen. Dit alles doet denken aan het antisemitische klimaat van Europa in de jaren dertig voorafgaande aan de Holocaust. Echter het verschil ligt in het feit dat de Holocaust werd geleid door een overheid met een antisemitische rassen-ideologie, een plan voor de totale vernietiging van joden. Momenteel bestaat een dergelijke regering in Europa niet. Gedurende het laatste jaar zijn er zelfs door sommige Europese regeringen juist pogingen gedaan om dergelijke aanslagen tegen te gaan. In andere landen zijn er wetten uitgevaardigd tegen Holocaust Ontkenning en antisemitische ophitsingen. En er zijn initiatieven om richtlijnen uit te schrijven voor onderwijs tegen antisemitisme.

In andere delen van de wereld, echter, uit het antisemitisme zich steeds heviger en met steeds meer gewelddadige uitingen. De Iraanse regering onder Mahmud Ahmadinejad heeft geregeld gedreigd Israel van de kaart te vegen, terwijl hij

tegelijkertijd openlijk de Holocaust ontkent. Pogingen van Iran om een nucleaire mogelijkheid te worden, gekoppeld aan antisemitisch retoriek, maken Iran momenteel tot het grootste gevaar voor joden sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog. Een ander gevaar uit deze hoek van de wereld, komt van Al Qaida en haar satelliet groeperingen. Deze zien Israel niet alleen als een bron voor alle ellende in de wereld, maar ook als vertegenwoordiger in het Midden Oosten van het zo gehaatte Amerika. Omdat hun bedreigingen, die neerkomen op het begaan van Genocide tegen de joden serieus genomen moeten worden, zijn de Iraniers and El Qaida een gevaar dat op een aantal punten gelijkenis vertoont die de Nazi's aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog vormden.

Is alle kritiek op Israel antisemitisch?

Nee. In eerste instantie is Israel een republiek waar de vele verschillende opvattingen en ideeën, die vrijelijk in de media geuit kunnen worden. Israel is een democratie, waar de politiek van de regering kan worden bekritiseerd. Kritiek wordt antisemitisme, wanneer het bestaansrecht van het joodse volk in een eigen staat in twijfel wordt gebracht; wanneer het een retoriek gebruikt vol met anti-joodse stereotypen wordt verwerkt en joden worden vergeleken met nazi's; wanneer Israel met een andere standaard wordt gemeten dan ieder ander land; en wanneer de retoriek opzettelijk gebaseerd is op verdraaiingen.

Wat is de rol van de media in de huidige golf van antisemitisme?

Hoewel er door de media pogingen worden ondernomen om een gebalanceerde voorstelling te geven van het Israelisch-Palestijns conflict, zien wij vaak juist ongebalanceerde en zelfs verdraaide beelden, beschrijvingen en analyses door diezelfde westerse media. Helaas worden feiten vaak los van de bredere context weergegeven, vaak ook zonder verdere verificatie. In de Arabische media is dergelijke verdraaide weergave van feiten meer de norm dan de uitzondering en hieraan worden haatpropaganda en uitgesproken leugens toegevoegd. Deze combinatie van verkeerde informatie en haatpropaganda wakkert het antisemitisme aan.

Wat is nieuw aan het nieuwe antisemitisme

In veel opzichten is het nieuwe antisemitisme een variatie op vele eerder bestaande versies van antisemitisme. Dezelfde taal en beelden worden gebruikt, die direct zijn overgenomen uit het traditionele antisemitisme – religieus, politiek, en rassen antisemitisme. In Europa is geweld tegen joden niet nieuw. De doelen na de Tweede Wereldoorlog altijd dezelfde gebleven: synagogen, scholen en mensen die als joden herkend worden om hun kleding. Wat wel nieuw is, is de verhoogde frequentie van dergelijke aanvallen.

Belangrijker nog zijn twee duidelijk opvallende verschijnselen van 'nieuw antisemitism'. In de eerste plaats de combinatie van mensen en organisaties die erbij betrokken zijn: elementen van extreem rechts – xenofoben, neo-nazis, en Holocaust ontkenners; elementen van extreem links – voorstanders van alles wat anti-America

is, en mensen die anti-globalizatie zijn; elementen uit radicale pro-Palestijns kamp; en aanhangers van de radicale Islam. Zij delen allemaal een gemeenschappelijke band van haat tegen joden.

Het tweede verschijnsel is de connectie tussen antisemitisme en radicale Islam terreur. De simultane bomaanslagen in Turkije in november 2003, eerst een synagoge en meteen erna twee Britse instellingen, laat deze connectie duidelijk zien. Radicale Islam terreur is zowel anti-westers als anti-semitisch. In het “nieuwe antisemitisme” is er weer sprake van geweld tegen joden op grote schaal. De dreigementen van de Iraanse president Ahmadinejad om Israel van de wereldkaart te vegen alsook zijn herhaalde ontkenning van de Holocaust, zijn een andere component van de relatie tussen radicale Islam en antisemitisme met een potentieel van volkenmoord.

Wat is het gevaar van de opkomst van het nieuwe antisemitisme in Europa?

Behalve de dreiging van fysieke aanvallen tegen joden en joodse instellingen, en de praktische gevolgen van hernieuwde dagelijkse discriminatie, is een onderliggend groter gevaar voor het nieuwe antisemitisme in Europa, dat het deze connectie tussen radicale islam terreur en antisemitisme niet meer duidelijk ziet. Maar al te vaak zijn Europeanen bereid om terreurdaden tegen joden te ‘begrijpen’, in plaats van deze zonder enige vorm van twijfel af te keuren. Al te vaak wordt in Europa een verschil gemaakt tussen radicale Islam terreur acties tegen Europese doelen aan de ene kant en tegen joden aan de andere kant. Al te vaak worden excuses gevonden om te erkennen dat beide terreuracties vanuit een en dezelfde bron komen met hetzelfde doel. Er zijn uiteraard mensen in Europa die de connectie tussen radicale Islam terreur en antisemitisme zien, maar hun pogingen om dit op grotere schaal duidelijk te maken hebben tot nog toe weinig succes gehad.

Wat is de connectie tussen antisemitisme en radicale Islam terreur?

Islam terrorisme is gericht op zowel westerse ‘kruisvaarders’ beschaving als op joden. In de ogen van de radicale Islam worden joden gezien als vijanden van God. De radicale Islam beschouwt de oprichting van de staat Israel als een immorele bezetting van “Islamitische” grond, en de joden worden uitsluitend gezien als agressors en onderdrukkers in het Israeli-Palestijnse conflict. Met andere woorden, er is op geen enkel niveau ook maar enige erkenning voor de joods historische claim om het recht als soevereine staat te bestaan. Joden worden gezien overeenkomstig de meest stereotypen die over de generaties tegen hen zijn gebruikt. Bovendien worden zij gezien als de vergetenwoordigers van Amerika en de westerse ‘kruisvaarders’ beschaving.

Radicale Islam terreur is gericht op het doden van joden omdat ze joden zijn – onafhankelijk van hun politieke overtuiging, onafhankelijk van waar ze wonen, en onafhankelijk van wat ze doen. In deze zin is de radicale islam terrorisme gelijk aan de nazi terreur gedurende de Holocaust.

Waarom is het ontkennen van de holocaust zo een wijd geaccepteerd idee in grote delen van de huidige Arabische en Moslim wereld?

Ontkennen van de Holocaust is in vele landen mainstream, vooral in de Arabische en moslim landen, waar een groot deel van de bevolking tegen het bestaan van Israël is. Dit komt vooral voort uit het volgende: als de basis voor het bestaansrecht van Israël voortkomt uit de Holocaust en als de Holocaust nooit heeft plaatsgevonden, dan is er geen bestaansrecht voor Israël. Met andere woorden, het ontkennen van de Holocaust op grond van selectieve en subjectieve argumenten wordt aangewend om de oprichting van Israël af te keuren.

De eeuwenoude connectie van joden met Israël wordt nooit genoemd, alsmede het feit dat het moderne zionisme ruim een halve eeuw voor de Holocaust is ontstaan.